

ומקיים הכירו ואחד מקיים עצמו ומבטל הכירו מניחין זה המקרא שמקיים עצמו ומבטל הכירו ותופשין זה שמקיים עצמו ומקיים הכירו. וכן בענינו, אם נפרש הכתוב שהגשה נעשית במערב, אם כן, כשאתה אומר מקיים "לפני ה'" — במערב בטלת את הפסוק "אל פני המזבח" — בדרום. אלא כוונת הכתוב שהגשה נעשית בדרום ומתקיימים שני המקראות ואכן כשאתה אומר "אל פני המזבח", בדרום, קיימת גם "לפני ה'" במערב. והיכן קיימתו? —

אמר רב אשי: קסבר האי תנא, רבי אלעזר, כוליה מזבח בצד צפון של עזרה קאי, נמצא שדופן דרום של המזבח מכוון כנגד אמצע

פתח ההיכל — הקרוי "לפני ה'", הלכך יגיש את המנחה אל פני המזבח בדרומו של מזבח, ומכיוון שהוא כנגד הפתח, מתקיימים שני המקראות.

שנינו במשנתנו: בכל מקום היתה כשירה אלא זה היה מקומה.

מאי קאמר? הלא זוהי סתירה⁽⁸⁰⁾, מתחילה אומר שכל מקום כשר, וחוזר ואומר שזהו דווקא מקומה.

אמר רב אשי: הכי קאמר: בכל מקום במזבח בין למעלה מחוט הסיקרא בין למטה היתה החטאת כשירה⁽⁸¹⁾ למליקה, אלא זה, למטה מחוט הסיקרא, היה מקומה לחזאתה.

מערב, אך אין צריך חודה כמו לתנא קמא. כיון שהלפני ה' מתקיים בדרום שהוא מכוון כנגד הפתח.

80. הקשה בספר צאן קדשים מדוע לא נפרש כך. שבכל רוחות המזבח כשרה ההזאה בדיעבד. אך לכתחילה צריך בקרן דרומית מערבית דווקא.

ותירץ שכיון שלמדים מהגשת מנחה לחזאת חטאת שתהא בקרן דרומית מערבית. הרי זה מעכב בחטאת שיהא דווקא שם.

והשפת אמת מפקפק בזה. שהרי במנחה עצמה אין ההגשה מעכבת. אכן בשטמ"ק [אות ד'] כתב בתוך דבריו שהמקום מעכב בהגשה. והיינו שאע"פ שאין ההגשה מעכבת את המנחה. מכל מקום המקום [קרן דרומית מערבית] מעכב בהגשה. ואם שינה המקום כמו שלא הגיש כלל.

ובספר זבח תודה דייק מדברי הרמב"ם שאין קרן דרומית מערבית מעכבת בהזאת חטאת העוף [וכדעת השפת אמת] שהרמב"ם כתב [פ"ז ממעה"ק ה"ט] וז"ל וכל מקום מן המזבח כשר

למליקה ובלבד שיזה דמה למטה מאמצע המזבח. עכ"ל. ולא הזכיר כלל שיהא בדרומית מערבית. הרי שהדין דרומית מערבית הוא רק לכתחילה. אך בדיעבד כשרה ההזאה בכל מקום למטה מחוט הסיקרא.

81. דעת רש"י ותוספות שהדין קרן דרומית מערבית הוא רק בהזאה ומיצוי הדם של חטאת העוף, אך במליקה לא נאמר דין זה.

אך הרמב"ם [פ"ז ממעה"ק ה"ו] כתב שהמליקה היתה נעשית בקרן דרומית מערבית. ותמה עליו בזבח תודה מגמרא זו שמבואר שהמליקה כשירה בכל מקום במזבח.

וביאר שזה שהצריך הרמב"ם מליקה בקרן דרומית מערבית, הוא מפני שההזאה והמיצוי נעשים שם. ואם ימלוך במקום אחר הרי עד שיבוא לאותה קרן ישפך הדם לרצפה. ולכך מולק גם כן שם כדי שלא יאבד הדם.

ופירש הרמב"ם שזוהי כוונת המשנה. בכל מקום היתה כשירה למליקה, אלא זה היה מקום הזאתה וממילא גם מולקים שם כדי שלא ישפך